

vurderingsmyndighederne har angivet, hvor stor en del af den samlede vurderingssum der kan henføres til stuehuset med tilhørende grund og have. Denne fordeling kunne ikke uden videre anvendes ved bedømmelsen af, hvorledes en anskaffelsessum, der er fastsat længe før 14. almindelige vurdering, bør fordeles mellem stuehuset og resten af ejendommen.

Som tidligere omtalt mener finansministeriet, at 13. almindelige vurdering fortsat bør anvendes som udgangspunkt for beregningen i de tilfælde, hvor man ikke tager udgangspunkt i den faktiske anskaffelsessum. Ved 13. almindelige vurdering blev stuehuset og haven imidlertid ikke vurderet særskilt, og man ville derfor mangle sikre holdepunkter for at fordele ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering mellem stuehuset og resten af ejendommen.

Ved opgørelsen af den regulerede anskaf-

felsessum skal afholdte forbedringsudgifter tillægges. Såfremt landbrugsorganisationernes ønske skulle imødekommes, måtte man søge at fordele forbedringsudgifterne mellem stuehuset og driftsbygningerne; men det ville meget ofte give vanskeligheder af samme art som de foran omtalte.

Efter finansministeriets opfattelse taler de nævnte praktiske vanskeligheder afgørende imod at indføre en ordning som den her omtalte.

Om landbo- og husmandsforeningernes ønske om adgang til *genanbringelse* af ekspropriations- og skadeserstatninger henvises til de foranstående bemærkninger til henvendelserne fra Grundejernes Landsforbund og Assurandør-Societetet.

Landbo- og husmandsforeningernes *bemærkninger om de såkaldte § 6 B-erklæringer vil blive kommenteret mundtligt.*

Henry Grünbaum.

/ Henning Vogt.

Til folketingets skatteudvalg.